

[P. M. Dam.]

dem, der under krigen, da det virkelig gjaldt, stod forrest i brændingen, tør jeg nok tillade mig at give mine venner det gode råd, at man for at etablere og opretholde det bedst mulige forhold mellem Færøerne og Danmark i alle forhold, i alle spørgsmål, bør lytte til alle sider, prøve at forstå alle de meninger, der gør sig gældende på Færøerne. Hvis man ikke gør det, risikerer man i hvert fald at kunne gøre skade. Der er ikke noget så farligt som forudfattede meninger.

Jeg vil som allerede sagt ønske, at det resultat, man har opnået, virkelig bliver til gavn for det færøsk-danske forhold, og at de forligspunkter, man nu er blevet enig om, vil kunne gennemføres uden gnidninger, uden komplikationer, at man herfra som deroppefra søger at forstå hinanden, og at man også herfra søger at forstå forholdene deroppe. Hvis man gør det, tvivler jeg ikke på, at man kommer til et godt resultat. Så vil man se, at det ikke drejer sig om at straffe, men om at etablere det bedst mulige forhold, der ikke bare skaber ro i øjeblikket, men også i fremtiden skaber ro og god forståelse og den samhörighed, vi alle ønsker.

Jeg er glad for, at man i fællig har taget det standpunkt, at man under resten af sagens behandling faktisk er gået ind på — kommunalbestyrelsen i Klaksvig har i hvert fald fremsat et stærkt ønske derom, og det er ikke modsagt af os andre — at man skal tage videst muligt hensyn til den baggrund, der var for konflikten, og prøve at forstå både de etiske følelser, der var tilstede, og den opfattelse, som befolkningen dér nu havde af demokratiske rettigheder; at forstå er som bekendt at tilgive, og forståelsen er det eneste grundlag, som man kan etablere et varigt og stærkt samhörighedsforhold på. Her er det statsmandskunst, her er det de store linier, her er det fremtiden, man skal have for øje. Det tror jeg vi alle kan blive enige om.

Erik Eriksen: Jeg skynder mig at sige, at jeg godt ved, hvad medlemmerne tænker og naturligt må føle på en tid af året og på et klokkeslæt som dette, så jeg skal love at slutte meget hurtigt. Det er også således — det må erkendes — at debatten i nogen grad

har været præget af, at de fleste af emnerne for ganske nylig har været indgående drøftet her i salen. Det er derfor væsentligst et par politiske bemærkninger, jeg gerne vil fremsætte.

I anledning af forskellige af de udtalelser, der er fremsat i forbindelse med det ærede medlem hr. Aksel Møllers udtalelser om samarbejdet mellem venstre og de konservative og de fremtidige samarbejds muligheder, der her kunne være tale om, vil jeg gerne sige, at jeg deler det ærede medlems syn på dette samarbejde, og jeg glæder mig, når et fordomsfrit samarbejde kan finde sted. Det er rigtigt, at vi ikke ser ens på alle ting. Derfor er det heller ikke nødvendigt at bruge samarbejdsudvalget, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard foreslår, til f. eks. at få konstateret, at i spørgsmålet om tekstiltold har vi ikke det samme syn på tingene. Det er der såmænd ingen grund til at skjule. Men det, der er politisk betydningsfuldt, er dette, at vi målbevidst og fordomsfrit og med god vilje prøver på at samle de ikke-socialdemokratiske kræfter her i landet. Ganske enkelt, at vi med andre ord ikke laver den dumhed om igen, at partierne udenfor socialdemokratiet lever i kiv og strid og indbyrdes rivaliseren til skade for sig selv og til glæde for socialdemokratiet. Da det var forholdet op igennem 20'erne og 30'erne, så vi netop, hvorledes socialdemokratiets politik og tanker gennem lovgivning og administration bogstavelig talt sneget sig ind overalt.

Det er det, der ligger til grund, og jeg kan ikke lade være med at sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at jeg mener at kende det ærede medlem godt nok til at vide, at det er tanker, som, tror jeg, også optager det ærede medlem, og jeg synes også, at hans ofte gentagne udtalelser i 1953 om den rene venstre regering og det frie lejde fortæller en hel del ikke blot om de overvejelser, der dengang var grund til, men egentlig også fortæller noget om en liberal samvittighed, der kan røre sig en gang imellem. Tænk på det ærede medlems udtalelse i eftermiddag og hans glæde over den ordning, som blev indført for hyrevognene, den frie næring på dette område. Det viser altså sammen, at selvom der en gang imellem kan være langt ned til liberalisten i det ærede medlem, er han der